Bogeria

Per EloiA el ds., 08/09/2007 - 09:00

Lax'n'Busto

-

Morfina

Lletra original

Quan la neu es cansa i es fa tendra,quants desitjos en aquell moment;quanta vida quanta primaverai jo no puc assaborir-lesno puc canviar de rumb els pensaments. Si pogués reviure un cop aquest instant, de gran,quan ja ningú recordi com va ser,ho faria sense por i sense innocència,com aquell que va oblidar que parla d'ell. Viure de nou al recordar el regust d'un temps llunyài d'algú que sents potser teva però fugaç;que no saps si feia mal o era un somni sobrenaturalque el destí no et va atorgar;aquella veu, aquell desig, aquella bogeria... Tu que et perds, que ja no sé per on trobar-te,fes, desfés i torna per tornar a allunyar-te,omples buits amb posat de marbre.I jo que veig que lluito però que se m'escapasé que el temps m'ensenyarà com oblidar-te,però l'espera resulta llarga. I tu que et perds, que ja no sé com allunyar-te,fes i desfés. Potser el culpable vaig ser joque vaig fer malament de forma inconscient.Premi sense interès, misteri que ara ja no resoldré,em manca fe. Si pogués reviure un cop aquest instant,de gran, quan no recordi com va ser,ho faria sense por i sense innocència,com aquell que va oblidar que parla d'ell. Viure de nou al recordar el regust d'un temps llunyài d'algú que sents potser teva però fugaç;que no saps si feia mal o era un somni sobrenaturalque el destí no et va atorgar;aquella veu, aquell desig, aquella bogeria... I tu que et perds, que ja no sé com allunyar-te,fes i desfés. Potser el culpable vaig ser joQue vaig fer malament de forma inconscient.Premi sense interès, sí, misteri que ara ja no resoldrem,ens manca fe.

Lletra traduïda

... cercant aquella veu

Hi ha oportunitats que passen per davant nostre i no ens n'adonem o reaccionem massa tard. Després ens capfiquem en què hem fet malament i esperem amb ànsia que aquell moment torni a trucar a la porta. Intentem oblidar aquella oportunitat, però el seu record queda clavat com una espina. En el seguiment de Jesús passa quelcom semblant. Es van presentant oportunitats (uns camps de treball, uns díes de recés, fer un voluntariat, parlar amb algú sobre Déu i les seves coses...) que podem prendre o deixar passar. A vegades aquestes oportunitats són més "fortes" (anar uns anys al tercer món, fer-se d'alguna ordre religiosa, decidir anar a viure a un barri marginal amb la parella, tenir una criatura...) i podem llençar-nos-hi o bé restar igual. Són "crides", desitjos, bogeries... Aquí tens el relat d'un jove que es va sentir cridat a una vida autèntica però que "es va rajar". Diuen que se'n va anar trist, potser aleshores va començar la melangia de recordar aquella oportunitat escapada.

El jove ric

Un jove anà a trobar Jesús i va preguntar-li: --Mestre, quina cosa bona haig de fer per a obtenir la vida eterna? Jesús li digué: --Per què em preguntes sobre el que és bo? Un de sol és bo. Si vols entrar a la vida, guarda els manaments. Ell li preguntà: --Quins? Jesús li respongué: -- No matis, no cometis adulteri, no robis, no acusis ningú falsament, honra el pare i la mare*, i* estima els altres com a tu mateix. El jove li va dir: --Tot això ja ho he complert. Què em falta encara? Jesús li respongué: --Si vols ser perfecte, vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me. Quan aquell jove va sentir aquestes paraules, se n'anà tot trist, perquè tenia molts béns. (Mt 19, 16-23)